

Διακήρυξη

της ΕΣΑΚ για τις εκλογές του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών

Συναδέλφισσα και συνάδελφε, Εργαζόμενη/η σε τεχνικές κατασκευαστικές και μελετητικές εταιρείες, σε εταιρείες παροχής επιστημονικών και τεχνικών υπηρεσιών, στην Έρευνα, Άνεργη/η

Εσύ που δουλεύεις «από ήλιο σε ήλιο» με τον «πέλεκυ» της απόλυσης πάνω απ' το κεφάλι σου και την ίδια ώρα ντρέπεσαι να πεις ότι έχεις ακόμα δουλειά στο συνάδελφο που παραμένει άνεργος την τελευταία τετραετία και αναζητά διέξοδο στη μετανάστευση...

Εσύ που στα νέα εργοτάξια προσλήφθηκες με τον κατώτατο μισθό που νομοθέτησε η κυβέρνηση, αφού κατ' απαίτηση των εργοδοτών κατάργησε τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, ή σου πουλάν ελπίδα ότι θα είσαι στα επόμενα voucher ανεργίας...

Εσύ που ενώ ακόμα εργαζόσαι έχεις υποστεί διαδοχικές μειώσεις στο μισθό σου και πλέον δε μπορείς να καλύψεις τις βασικές σου ανάγκες, καθώς τον πενιχρό μισθό στον τρώνε τα χαράτσια...

Εσύ που είσαι εργαζόμενος αλλά ανασφάλιστος και εύχεσαι να μη χρειαστείς γιατρό εσύ ή η οικογένειά σου, γιατί χρωστάς χιλιάδες ευρώ στο Ταμείο ως αυτασφαλισμένος, καθώς ποτέ δε γνώρισες τι σημαίνουν σταθερές εργασιακές σχέσεις, παρά μόνο την πραγματικότητα του «συνεργάτη» με Μπλοκάκι (ΔΠΥ)...

Εσύ που δεν θυμάσαι πότε δούλεψες τελευταία φορά, που δεν είχες επίδομα ανεργίας και αποζημίωση απόλυσης καθώς δούλευες με Μπλοκάκι ή τελείωσε πλέον το επίδομα του ΟΑΕΔ, ενώ ως ανασφάλιστος συσσωρεύεις χρέη στο ΤΣΜΕΔΕ (ΕΤΑΑ) ή στον ΟΑΕΕ και αναμένεις να έρθει μετά από διαδοχικές ρυθμίσεις η ώρα των κατασχέσεων...

Εσύ συναδέλφισσα και συνάδελφε δεν είσαι ο μοναδικός, δεν είσαι μόνος σου, όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε, έχουμε τα ίδια προβλήματα με κοινή αιτία, τον ίδιο εχθρό, τον ίδιο κοινό δρόμο να βαδίσουμε...

Κανένας από εμάς να μη λυγίσει, στους ταξικούς αγώνες βρίσκεται η λύση!

Η επίθεση στα δικαιώματά μας δεν έχει τελειωμό!

Η επίθεση αυτή δεν προέκυψε την τελευταία τετραετία μαζί με το μνημόνιο, δεν την έφερε το υψηλό δημόσιο χρέος, δεν είναι αποτέλεσμα λάθος συνταγής ανίκανων διαχειριστών εντός και εκτός Ελλάδας, δεν θα τερματιστεί με την ανάκαμψη και τον περιορισμό του χρέους, εάν φύγει η τρόικα και ολοκληρωθεί το μνημόνιο. Η πολιτική που με ευλάβεια άσκησαν οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και στήριξαν τις τελευταίες δεκαετίες τα κόμματα της Ε.Ε. και του Μάαστριχτ, εκπονήθηκε και εφαρμόστηκε στην πλάτη των εργαζομένων από την περίοδο της ανάπτυξης. Προωθεί μέτρα «θανατηφόρα» για τους εργαζόμενους, αναγκαία όμως για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας ώστε να διασφαλιστεί η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων της Ελλάδας και της Ε.Ε. στο διεθνή ανταγωνισμό. Ειδικά σε συνθήκες όξυνσης του ανταγωνισμού, η εξασφάλιση ικανοποιητικής κερδοφορίας των ομίλων περνά μέσα από τη ραγδαία συμπίεση των μισθών και όποιων κοινωνικών δικαιωμάτων, την επιτάχυνση της συγκέντρωσης της παραγωγής, την εξεύρεση νέων πεδίων κερδοφορίας για τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια.

Γι' αυτό, είτε με Ευρώ ή Εθνικό Νόμισμα, είτε με περιοριστική «πολιτική Μέρκελ» ή επεκτατική «πολιτική Ομπάμα», αντίστοιχα μέτρα προωθούνται σε βάρος του Ιταλού, του Ισπανού, του Γερμανού, του Βρετανού, αλλά και του Αμερικανού εργαζόμενου, σε κάθε χώρα που ακολουθεί τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Η πολιτική της ΕΕ για την επόμενη δεκαετία, όπως συνοψίζεται μέσα από το «σύμφωνο για το Ευρώ» και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020», υπηρετεί αυτούς τους στόχους. Γι' αυτό και η επίθεση δεν έχει ημερομηνία λήξης, τα αντιλαϊκά μέτρα έχουν μόνιμο χαρακτήρα, θα συνεχίζονται έως ότου βάλει οριστικό τέρμα ο ίδιος ο λαός. Γι' αυτό και όποιος πολιτικός φορέας υποκλίνεται στα μονοπώλια, στην εξουσία και την κερδοφορία τους, στην Ε.Ε., ως κυβερνητικός διαχειριστής με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θα εφαρμόσει αντιλαϊκή πολιτική: ο στόχος για «πρωτογενές πλεόνασμα» που αναμασά η κυβέρνηση, όπως και ο στόχος για επαναδιαπραγμάτευση με νέο «κούρεμα» που πλασάρει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι στόχοι «εντός των τειχών», οδηγούν σε νέα αντιλαϊκά μέτρα χωρίς ημερομηνία λήξης.

Η σημερινή κυβέρνηση, όπως όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις των μονοπωλιακών ομίλων και του Ευρωμονόδρομου, αξιοποιεί τον κοινωνικό αυτοματισμό φωτογραφίζοντας ως ενόχους για την επίθεση τα ίδια τα θύματα: άλλοτε τους «υπεράριθμους –τεμπέληδες-επιόρκους» δημοσίους υπαλλήλους, άλλοτε τους «φοροφυγάδες» αυτοαπασχολούμενους και επαγγελματίες, άλλοτε τις «συντεχνίες» των εργαζομένων που με τις απεργίες, τις κινητοποιήσεις, τις «παράλογες απαιτήσεις» τους εμπόδισαν και έδιωξαν τις μεγάλες επενδύσεις από τη χώρα, και τέλος όλους συλλήβδην γιατί «μάθαμε να ζούμε πάνω από τις δυνατότητές μας». Όμως, εκτός από την τακτική του «διδάξει και βασιλεύει» αξιοποιεί το ψέμα, τον εκβιασμό, την ανοιχτή κρατική καταστολή για τη συντριβή του εργατικού-λαϊκού κινήματος, ενώ παράλληλα επιχειρεί να πείσει τους εργαζόμενους ότι πρέπει να υπομείνουν τη σφαγή στωικά με την προσδοκία «να εξασφαλιστεί η σωτηρία της χώρας», εφόσον το «πρωτογενές πλεόνασμα» και η «πολυπόθητη ανάπτυξη» βρίσκονται προ των πυλών. Ταυτόχρονα η άρχουσα τάξη αξιοποιεί ως εφεδρεία και το ναζιστικό μόρφωμα της «Χρυσής Αυγής», το μακρύ σιδερένιο χέρι του καπιταλιστικού συστήματος.

Πάρε κι εσύ μέρος στο ταξικό μέτωπο για την ικανοποίηση των αναγκών μας!

Μπορούμε να γίνουμε ισχυροί, να αντεπιτεθούμε και να νικήσουμε. Αδύναμοι είμαστε όταν μένει ο καθένας μόνος του. Η οργάνωσή μας, η πάλη μας, η ταξική συνειδητοποίηση σήμερα είναι κατώτερη των απαιτήσεων, υστερεί του μεγέθους της επίθεσης που δεχόμαστε. Έχουμε καθήκον να χτίσουμε τη δική μας ταξική ενότητα, να οργανωθούμε ώστε να ανατραπεί ο συσχετισμός δύναμης με ενίσχυση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ σε κάθε κλάδο και χώρο δουλειάς και να ηττηθεί ο κυβερνητικός – εργοδοτικός συνδικαλισμός των ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ.

Ο δρόμος που χαράζουν οι ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ, η πάλη που οργανώνει το κοινωνικό μέτωπο μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, αγροτών, φοιτητών και γυναικών είναι η μόνη εγγύηση ότι θα μπει φραγμός στην επίθεση, θα ανοίξει ο δρόμος της αντεπίθεσης για την ικανοποίηση των αναγκών μας. Σήμερα πρέπει να δούμε πιο καθαρά την ανάγκη να βαδίσουμε προς την ανατροπή της εξουσίας των παρασίτων που κερδίζουν από τον κόπο μας και του κράτους τους, την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, την οριστική απαλλαγή από το καπιταλιστικό σύστημα που είτε στη φάση της ανάπτυξης, είτε στη φάση της κρίσης, για τους εργαζόμενους και το λαό σημαίνει αύξηση της σχετικής και απόλυτης εξαθλίωσης.

Τι σωματείο έχουμε ανάγκη;

Το πραγματικό ζητούμενο παραμένει ποιος είναι εκείνος ο συσχετισμός δύναμης στη νέα Διοίκηση που την επόμενη κιόλας ημέρα θα δώσει ώθηση στο Σωματείο. Ώθηση να ανταποκριθεί στη βασική αναγκαιότητα για τα μέλη του, τους εργαζόμενους του κλάδου, την εργατική τάξη ως σύνολο: την **ταξική ανασύνταξη και αντεπίθεση του εργατικού κινήματος.**

Ώθηση ώστε να μαζικοποιείται αποκτώντας γερές βάσεις σε κάθε χώρο δουλειάς, με προτεραιότητα τους μεγάλους κατασκευαστικούς ομίλους και εργοτάξια, τα μεγάλα μελετητικά γραφεία, τις εταιρείες επιστημονικών και τεχνικών υπηρεσιών.

Ώθηση για να περιφρουρεί αποτελεσματικά την υλοποίηση των αποφάσεών του, με τα μέλη του πραγματικούς απεργούς σε πραγματικές ταξικές μάχες και για να διασφαλίσει τον προσανατολισμό του αγώνα κατά του πραγματικού αντίπαλου: των μονοπωλίων, της άρχουσας τάξης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να μη γίνεται το εργατικό κίνημα ουρά στα σενάρια της εκάστοτε εναλλακτικής λύσης της αστικής τάξης για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Ώθηση για να υπογράψει νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για τον κλάδο και να διασφαλίζει την εφαρμογή της από τους εργοδοτικούς φορείς, για να σημειώνει βήματα στη **μάχη για την κατάργηση της ελαστικής εργασίας** με το Μπλοκάκι, την **κατάργηση του συνόλου των αντιασφαλιστικών νόμων**, την **κάλυψη των ανέργων** Μισθωτών Τεχνικών του κλάδου.

Ώθηση για να χτίζει την ταξική ενότητα στον κλάδο στην κατεύθυνση ενίσχυσης του ταξικού ρεύματος στο εργατικό κίνημα, έως την οριστική απαλλαγή του από τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό που εγκλωβίζει το συνδικαλιστικό κίνημα στην υποταγή της ταξικής συνεργασίας, στους σχεδιασμούς της ΕΕ και των κυβερνήσεων, μετατρέπει τα Συνδικάτα σε μηχανισμό σήψης και συνδιαλλαγής με την εργοδοσία και το κράτος.

Ο σημερινός συσχετισμός στο Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών είναι αδιέξοδος για τις ανάγκες μας...

Αυτό το καθήκον αρνείται η «Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών» (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) που από την ίδρυση του ΣΜΤ κατέχει την πλειοψηφία της Διοίκησης. **Η πλειοψηφία στη Διοίκηση του ΣΜΤ υλοποιεί τη γραμμή για ένα εργατικό κίνημα σε Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα στο ρόλο πολιτικού υπηρέτη του στόχου να έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ γρηγορότερα στην κυβέρνηση.**

Γι' αυτό από κοινού με το ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί το ΠΑΜΕ ότι ως «η πρώτη δύναμη στο ΕΚΑ έχει τεράστιες ευθύνες...καθώς αρνείται τη συγκρότηση προεδρείου σε αγωνιστική ταξική κατεύθυνση».

Φτάνοντας στο απόγειο της διγλωσσίας και της αντιφατικότητας, κατηγορεί το ΠΑΜΕ αφενός ότι αποτελεί «φωνή διαμαρτυρίας και όχι ανατροπής» και αφετέρου, την ίδια στιγμή, ότι «παραπέμπει τη λύση των προβλημάτων στη Λαϊκή Εξουσία».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αναγνωρίζει αυτές τις υπηρεσίες της Αριστερής Πρωτοβουλίας, και γι' αυτό, σε κάθε Γενική Συνέλευση του ΣΜΤ, στηρίζει το πλαίσιο της ενάντια στο πλαίσιο των δυνάμεων του ΠΑΜΕ, παραμερίζοντας το ανώδυνο «ριζοσπαστικό» περιτύλιγμα με το οποίο η Αρ. Πρωτοβουλία εμφανίζεται.

Στον αντίποδα της προετοιμασίας του ΣΜΤ με γραμμή αντεπίθεσης ενάντια στον πραγματικό αντίπαλο, η Αριστερή Πρωτοβουλία προτείνει αποσπασματικές μάχες για να επιτευχθούν «μικρές νίκες». Το αποτέλεσμα φαίνεται ξεκάθαρα στην υποχώρηση της δυναμικής ανάπτυξης του Σωματείου, στην αδυναμία ουσιαστικής προετοιμασίας για αντιπαράθεση με την εργοδοσία, στις παλινωδίες συμπίεσης με τον εργοδοτικό – κυβερνητικό συνδικαλισμό. Αποκαλυπτικό είναι το παράδειγμα των αγώνων για το Ασφαλιστικό του ΤΣΜΕΔΕ -ΕΤΑΑ.

Πώς να δικαιολογήσει κανείς **το σύρσιμο του σωματείου στην κάλπικη μορφή «αγώνα» που επέλεξε το ΤΕΕ**, ο τεχνικός σύμβουλος του αστικού κράτους, με μαζικές νομικές προσφυγές για την αντισυνταγματικότητα των διατάξεων, με την τραγελαφική «πίεση» στο ΔΣ του ασφαλιστικού ταμείου ΕΤΑΑ...για αναστολή αποστολής των ειδοποιητηρίων προς τους οφειλότες συνάδελφους, που είχαν ήδη αποσταλεί **και την αναστολή των πληρωμών μέχρι την εκδίκασή τους από το ΣΤΕ;**

Πώς να χαρακτηρίσει κανείς τη στάση τα απογεύματα σε γεμάτα αμφιθέατρα να «παραδίδονται μαθήματα» με μπόλικη αντικαπιταλιστική «γαρνιτούρα» και το επόμενο πρωί στη στάση εργασίας για αποκλεισμό της Attica Bank, η Αριστερή Πρωτοβουλία παρίσταται «δια ολιγάριθμων αντιπροσώπων», ενώ οι υπόλοιποι βρίσκονται στη δουλειά τους;

Πώς να σχολιάσει κανείς το θράσος να κατηγορούν την ΕΣΑΚ ότι δεν συμμετείχε στις μεσημεριανές «κινητοποιήσεις»-θεατρικές παραστάσεις του **ΤΕΕ, την ίδια ώρα που ούτε τα μέλη του ΔΣ του Σωματείου δεν ήταν εκεί, καθώς καλούσαν τους εργαζόμενους σε κινητοποίηση χωρίς Στάση Εργασίας;**

Πώς να ξεπεράσει κανείς τη στήριξη και συμμετοχή του Σωματείου **στην «Ανοικτή Συνέλευση Μηχανικών» από κοινού με τον πρόεδρο και την ηγεσία του ΤΕΕ;** Σε ένα σχήμα στο οποίο, στο όνομα της «άμεσης δημοκρατίας του κινήματος», συναποφασίζουν «θύτες» και «θύματα» -εργοδότες και εργαζόμενοι- για τα αντιτιθέμενα συμφέροντά τους;

Τι απαντούν στους χιλιάδες συναδέλφους που σήμερα παραμένουν ανασφάλιστοι και αναμένουν τα κατασχετήρια, καθώς δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν ούτε τις προηγούμενες εισφορές; Πού θα βρουν να κρυφτούν όταν έρθουν αναδρομικά οι αυξήσεις εισφορών για το 2011-2012 και 2013, βεβαίως σε χρόνο μετά τις προσεχείς εκλογές του Νοέμβρη στο ΤΕΕ;

Τι άλλο αποτελεί, εκτός από καλοστημένη επιχείρηση εκτόνωσης της αγανάκτησης των μηχανικών σε ανώδυνα μονοπάτια, «ξεπλύματος» της ηγεσίας του ΤΕΕ σε ψευδοκινηματικά νερά, για μια χούφτα ψήφους στις προσεχείς εκλογές ώστε να συγκροτηθεί η νέα «αντιμνημονιακή ηγεσία» του ΤΕΕ, να έρθει ένα βήμα πιο κοντά η «κυβερνώσα αριστερά»;

Η τακτική των «ρεαλιστικών μικρών νικών» είναι αυτή που έχει καταστήσει το Σωματείο ουρά του ΤΕΕ στις κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό, πρόθυμη συνδικαλιστική ουρά των πρωτοβουλιών του ΣΥΡΙΖΑ στο εργατικό κίνημα μέσω του «Ξυntonισμού Πρωτοβάθμιων» χτες και σήμερα μέσω της «Πρωτοβουλίας των Ομοσπονδιών» από κοινού με το ΣΥΡΙΖΑ και τους «αντιμνημονιακούς» πρώην ΠΑΣΟΚους σε ΓΣΕΕ & ΑΔΕΔΥ, για να στήσουν το νέο μηχανισμό χειραγώγησης και υποταγής του εργατικού κινήματος.

Τα παραπάνω δεν είναι τυχαίες ενέργειες και αποσπασματικά λάθη απειρίας. Αποτελούν **απόρροια της γραμμής ήττας** που χρόνια τώρα ακολουθεί η πλειοψηφία φέρνοντας το ΣΜΤ σε αδιέξοδο, στη μετατροπή του Σωματείου σε πρόθυμη συνδικαλιστική ουρά του εργοδοτικού συνδικαλισμού στο χώρο του ΤΕΕ, και τελικά υπηρέτη του εναλλακτικού αστικού σχεδιασμού για νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

...δίνουμε μάχη για να τον αλλάξουμε

Απέναντι στην πορεία ήττας και ενσωμάτωσης της δράσης του Σωματείου στα αστικά σχέδια, υπάρχει ο δρόμος που χαράζει το ταξικό εργατικό κίνημα παλεύοντας για την επιτακτική ανάγκη της ανασύνταξης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Για κίνημα ικανό να απαντήσει στην ολομέτωπη και γενικευμένη επίθεση, να παλεύει με γραμμή πάλης και συμμαχιών που δεν θα περιορίζεται μόνο στην αντιμετώπιση των συνεπειών, αλλά θα οργανώνει την πάλη για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής τάξης, **που προϋποθέτει γραμμή ρήξης και ανατροπής με τα μονοπώλια, τα κόμματα και τους μηχανισμούς που τα υπηρετούν**, πάλη που θα οδηγήσει στην κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Αυτός είναι ο δικός μας δρόμος. Ο δρόμος της οργάνωσης της πάλης με ταξικό προσανατολισμό, σε επίπεδο κλάδου μαζί με την Ομοσπονδία Οικοδόμων και γενικότερα μαζί με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Ο δρόμος αυτός έχει δείγματα γραφής και παρακαταθήκες: οι ταξικές δυνάμεις πρωτοστάτησαν, οργάνωσαν, στήριξαν τους πολύμηνους αγώνες των **Χαλυβουργών** και της **Phone Marketing**.

Αυτός ο δρόμος του ΠΑΜΕ είναι ο **ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΝΙΚΕΣ**, όπως των **εργαζόμενων ανακύκλωσης στο Ηράκλειο Κρήτης**.

Αυτό το δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε σήμερα οι εργαζόμενοι σε κάθε κλάδο και συνολικά η εργατική τάξη.

Είναι ο δρόμος στον οποίο κάθε κινητοποίηση, κάθε συγκέντρωση, κάθε δράση, είναι ένα ακόμα λιθαράκι για την οικοδόμηση της μεγάλης Λαϊκής Συμμαχίας, για τη συγκέντρωση δυνάμεων προς την αποφασιστική σύγκρουση. Αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος που μπορεί να εξασφαλίσει κατακτήσεις και στο σήμερα, ο δρόμος που συγκεντρώνει δυνάμεις για την πραγματική αντεπίθεση, για τη ρήξη με τα μονοπώλια και την εξουσία τους.

Πρώτη ανάγκη σήμερα αποτελεί η αλλαγή συσχετισμού στο Διοικητικό Συμβούλιο, η γενικότερη αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας του Σωματείου.

Παλεύουμε για:

- Πλήρη σταθερή εργασία για όλους, κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, 7ωρο-5νθημερο-35ωρο, υπογραφική κλαδικής ΣΣΕ με αυξήσεις για την ικανοποίηση όλων των αναγκών των εργαζομένων.
- Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ανέργων/υποαπασχολούμενων, επίδομα ανεργίας για όλους ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής (μισθός – ΔΠΥ). Άμεση επαναφορά του επιδόματος ανεργίας και άλλων κλαδικών επιδομάτων στα επίπεδα του 2011 ως βόνη για μια γενναία αύξηση του επιδόματος ανεργίας. Επίδομα ανεργίας για όλο το χρονικό διάστημα της ανεργίας. Απαιτούμε την άμεση κάλυψη των συναδέλφων που έχουν ασφράγιστο βιβλιόριο υγείας χωρίς όρους και προϋποθέσεις, ανεξάρτητα από τα χρέη τους προς τα ταμεία, με κάλυψη από το κράτος με χρηματοδότηση 100% συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους. Χορήγηση δωρεάν κάρτας απεριορίστων διαδρομών στις αστικές συγκοινωνίες. Επιδότηση ενοικίου στο 100% της αξίας του. Αναστολή κάθε πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της κύριας και δευτερεύουσας κατοικίας που ανήκει κατά κυριότητα στον άνεργο, καθ' όλη τη διάρκεια της ανεργίας. Έκτατο επίδομα σε όλους τους ανέργους. Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος ασφάλισης και να βαρύνει το κράτος και τους εργοδότες. Μείωση 30% των τιμολογίων ΔΕΚΟ με παράλληλη απαγόρευση της διακοπής παροχής νερού, ρεύματος και σταθερού τηλεφώνου.
- Κανένας εργαζόμενος ανασφάλιστος. Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. ΟΧΙ στην ανταποδοτικότητα και στην επιχειρηματικότητα στην κοινωνική ασφάλιση. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, υψηλού επιπέδου Υγεία και Πρόνοια. Κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, μαζί και των ν. 3518/06, 3655/08, 3863/2010 και των πρόσφατων ρυθμίσεων (μεσοπρόθεσμο). Κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων. Μετατόπιση του κύριου βάρους των εισφορών στην εργοδοσία και το κράτος, στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής του εργαζόμενου από εισφορές. Με αφετηρία την κατάργηση των αυξήσεων των εισφορών των εργαζομένων που έχουν επιβληθεί τα τελευταία χρόνια, μείωση των εισφορών στα προ του 1992 επίπεδα, ειδικά για την πρώτη πενταετία έκπτωση 50%. Αύξηση των εργοδοτικών εισφορών στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής των μισθωτών. Κατάργηση των εισφορών για τον κλάδο Υγείας και της συμμετοχής των ασφαλισμένων στη φαρμακευτική δαπάνη. Να πληρώσει το κράτος και η εργοδοσία για τα ελλείμματα στα ταμεία. Κάλυψη, με κρατική χρηματοδότηση, του συνόλου των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Αναπλήρωση όλων των επιπτώσεων του PSI με ευθύνη του κράτους και της εργοδοσίας. Απόσυρση των αποθεματικών των Ταμείων από κάθε λογής "τζόγο". Κατάργηση κάθε διάταξης για τζογάρισμα των αποθεματικών σε μετοχές και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα. Αποδέσμευση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο με πλήρη κάλυψη του συνόλου των απωλειών του ΤΣΜΕΔΕ από το χρηματιστήριο. Διεκδίκηση των απωλειών του αποθεματικού από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας. Πλήρης κρατική κάλυψη των υποχρεώσεων των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών φοιτητών – ερευνητών απ' τους φορείς που τους απασχολούν. Αναγνώριση των εργοδοτικών υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους με ΔΠΥ. Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς (στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες). Καμιά κατώτερη σύνταξη να μην υπολείπεται από την ΕΓΣΣΕ των επιπέδων του 2011, ως αφετηρία για την άνοδο της κατώτερης σύνταξης στα 1120 ευρώ. Επαναφορά 13^{ης} και 14^{ης} επικουρικής σύνταξης.
- Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας για όλους τους εργαζόμενους ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους (μισθός, ΔΠΥ), με προσανατολισμό στον έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης. Κατάργηση των ιδιωτικών Ε.Υ.Π.Π. και δημιουργία κρατικού σώματος Τεχνικών Ασφάλειας και Ιατρών Εργασίας, ενταγμένου στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Κατοχύρωση εργοδοτικής εισφοράς για την ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου. Διεύρυνση του θεσμού των ΒΑΕ. Ουσιαστική προστασία της μητρότητας. Άδεια κηδείας, τακετού, γαλουχίας και φροντίδας των νεογέννητων, με πλήρη αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής (μισθός, ΔΠΥ). Κρατικό δίκτυο υποδομών, με δωρεάν υπηρεσίες για την οικογένεια, το παιδί, τα άτομα τρίτης ηλικίας, τους ανάπηρους. Καταβολή του επιδόματος τακετού και στις γυναίκες που γεννούν στα δημόσια και στα συμβεβλημένα με τον ΕΟΠΥΥ ιδιωτικά μαιευτήρια.
- Δεν πληρώνουμε τα χαράτσια, να πληρώσουν τώρα τα μονοπώλια. Αντίσταση με πρωτοβουλία των Λαϊκών Επιτροπών αγώνα, των συνδικάτων, των άλλων μαζικών φορέων. Να καταργηθεί το αντιλαϊκό φορολογικό σύστημα. Να ανέβει άμεσα ο συντελεστής φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου στο 45%, για διανεμόμενα και μη κέρδη. Να αυξηθεί το οικογενειακό αφορολόγητο όριο στα 40.000 €, συν 5.000 € επιπλέον για κάθε παιδί. Να καταργηθούν οι έμμεσοι φόροι στο πετρέλαιο θέρμανσης, στα είδη διατροφής, εκπαίδευσης, υγείας και στα οικιακά τιμολόγια ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης και τηλεπικοινωνιών. Για οικογενειακό εισόδημα τετραμελούς οικογένειας 50.000€ και κάτω, διαγραφη όλων των νόμων και ΠΔ που τις ενσωματώνουν στην εθνική νομοθεσία. Κατάργηση κάθε μορφής εξετάσεων για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, το ακαδημαϊκό δίπλωμα μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος. Καμιά μετατόπιση της «τεχνικής ευθύνης» από το κράτος και την εργοδοσία στον εργαζόμενο.
- Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου αναδιάρθρωσης των δημόσιων έργων και μελετών, των ΣΔΠ, των Συμβάσεων Παραχώρησης. Απόσυρση του νέου ΓΟΚ, του νόμου για τα αυθαίρετα, του νόμου για τις οικοδομικές άδειες που επιταχύνουν τη συγκέντρωση μελετών και έργων στα χέρια του μεγάλου κεφαλαίου. Κατάργηση του νόμου για το κτηματολόγιο, κατάρτιση Δασικού Κτηματολογίου πριν το Εθνικό Κτηματολόγιο. Κατάργηση όλου του αντιλαϊκού νομοθετικού πλαισίου για την εμπρορευματοποίηση της γης και των δασικών εκτάσεων, του νερού, των φυσικών πόρων. Απόσυρση των Χωροταξικών Σχεδίων (Γενικού και Ειδικών) που υποτάσσουν τη χρήση γης στην κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων και επιταχύνουν την ιδιωτική πολεοδομία. Ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών για όλες τις φάσεις παραγωγής έργων, που θα κατοχυρώνει το δημόσιο έργο και τη λαϊκή κατοικία σαν κοινωνικά αγαθά και όχι σαν εμπορεύματα. στο πλαίσιο της λαϊκής οικονομίας. Απαιτήση ουσιαστικής αντισεισμικής θωράκισης και αντιπλημμυρικής προστασίας. Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου απελευθέρωσης της ενέργειας, τηλεπικοινωνιών και μεταφορών. Ενιαίος κρατικός φορέας στους παραπάνω τομείς, που θα αποτελούν λαϊκή περιουσία και θα υπηρετούν τις ανάγκες των εργαζόμενων, στο πλαίσιο της λαϊκής οικονομίας.
- Κατάργηση των ξένων βάσεων στη χώρα μας και όλων των διευκολύνσεων στο ΝΑΤΟ-ΕΕ-ΗΠΑ. Να κλείσει τώρα η βάση της Σούδας. Να μη διατεθούν υποδομές (όπως το στρατιωτικό αεροδρόμιο της Καλαμάτας), που βρίσκονται στη χώρα μας, ούτε και ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις στο νέο ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Να μη δοθεί καμία διευκόλυνση στις ΗΠΑ, στο ΝΑΤΟ, στην ΕΕ και τους συμμάχους τους σε οποιαδήποτε πολεμική επιχείρηση κατά της Συρίας ή άλλης χώρας στην περιοχή. Να σταματήσει κάθε στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ. Κατάργηση των εξοπλιστικών δαπανών για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ. Επιστροφή όλων των ελληνικών Σωμάτων, που χρησιμοποιούνται στους ιμπεριαλιστικούς στρατούς.

ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΝΙΣΧΥΟΥΜΕ ΤΗ ΜΟΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ

Η μαζικοποίηση του σωματίου μέσα από την ενίσχυση

των ταξικών δυνάμεων του ΠΑΜΕ, μέσα από την ενίσχυση της ΕΣΑΚ Μισθωτών

Τεχνικών, είναι όρος για την αλλαγή πορείας του, για την αντεπίθεση των εργαζομένων του κλάδου σε συντονισμό με τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

ΕΣΑΚ Μισθωτών Τεχνικών

(www.dpk.tee.gr, email: esak.mis.texnik@gmail.com, τηλ. 6946799833, 6977806266, 6977219710)